

Metodiky a životní cyklus vývoje softwaru

Anki Flashcards: Anki Flashcards

Autoři: @danielkahoun @MaksymDoremi @OndrejKulhavy

Video:

Shrnutí

Tento text se zabývá metodikami a životním cyklem vývoje softwaru, konkrétně Software Development Life Cycle (SDLC). Obsahuje analýzu a plánování, návrh, implementaci, testování, nasazení a údržbu. Dále porovnává různé metodiky vývoje, jako je Waterfall, Spirální model, Agilní přístup (s důrazem na Scrum), Extrémní programování, Prototypovací model a RUP (Rational Unified Process).

SDLC slouží jako rámec pro plánování, návrh a údržbu softwarových systémů, s každou fází zaměřenou na specifické cíle. Porovnání metodik ukazuje, že Agilní přístup a Scrum nabízejí rychlou zpětnou vazbu a flexibilitu, ale vyžadují úzkou spolupráci se zákazníkem. Spirální model kombinuje designový a prototypový přístup, zatímco RUP nabízí iterativní a inkrementální přístup vhodný pro velké projekty.

Text rovněž prezentuje výhody a nevýhody jednotlivých metodik, například jednoduchost Waterfallu a jeho nepružnost vůči změnám, flexibilitu Spirálního modelu na úkor nákladů a časové náročnosti, a agilní přístup s jeho rychlým dodáním, ale náročným plánováním. RUP zdůrazňuje důkladnou dokumentaci a schopnost odhalit chyby, ale může být nákladný a nevhodný pro malé projekty.

Obsah

- 1. Metodiky a životní cyklus vývoje softwaru
 - Často používané fáze v rámci životního vývoje softwaru (SDLC)
- 2. Klasické přístupy
 - Waterfall
 - Spirální model
- 3. Agilní přístup
 - Scrum
 - Extrémní programování (XP)

- Prototypovací model
- RUP (Rational Unified Process)

Metodiky a životní cyklus vývoje softwaru

SDLC (Software Development Life Cycle) je soubor procesů nebo fází, které softwarový produkt prochází od jeho návrhu až po jeho údržbu a odstranění z provozu. SDLC je rámec, který organizace používají k plánování, návrhu, vytváření, testování a údržbě softwarových systémů. Každá fáze SDLC má své vlastní cíle a úkoly, a celkově pomáhá zajistit, že vývoj softwaru probíhá systematicky a efektivně.

Často používané fáze v rámci životního vývoje softwaru (SDLC)

Fáze popsané níže se mírně liší na základě vybrané metodiky vývoje. V základu jsou ale všechny stejné.

📊 Analýza a plánování

- Rozpoznání problémů k vyřešení
- Stanovení požadavků
- Definice cílů

Návrh

- Vytvoření technického návrhu podle zákaznických požadavků
- Zpracování analýzy včetně UML diagramů a schémat databáze
- Výběr frameworků, programovacích jazyků a vývojového prostředí
- Odhad ceny pro celý projekt (Waterfall) nebo iteraci (např. Scrum)

*** Implementace**

- Tvorba zdrojového kódu a databáze
- Optimalizace pro výkon

Testování

- QA tým naplní demo verzi testovacími daty
- Ověření správnosti fungování produktu
- Chyby zaznamenány do logu pro opravu

🚀 Nasazení

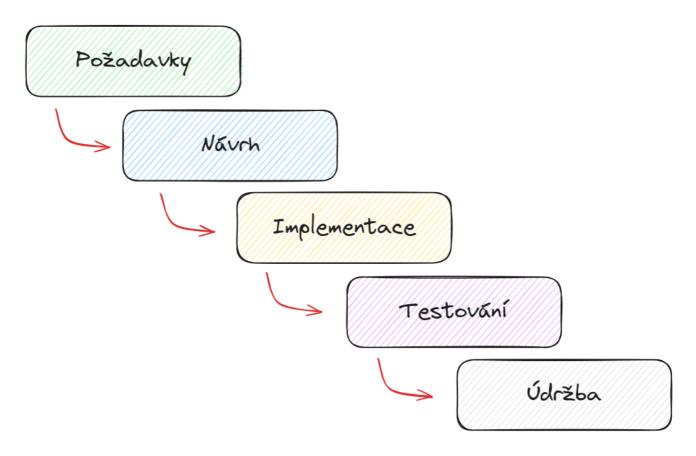
Uvedení hotového produktu do reálného provozu

- Oprava chyb a řešení zákaznických problémů
- Správa změn v softwaru
- Monitoring výkonu, bezpečnosti a uživatelské zkušenosti pro neustálé zlepšování.

Klasické přístupy

Waterfall

- Jedná se o základní model, první co vznikl v rámci vývoje software.
- Po dokončení jedné fáze, hned přechází dále.
- Je třeba důkladně pracovat na prvních fázích, aby nedošlo ke zmatku potom.

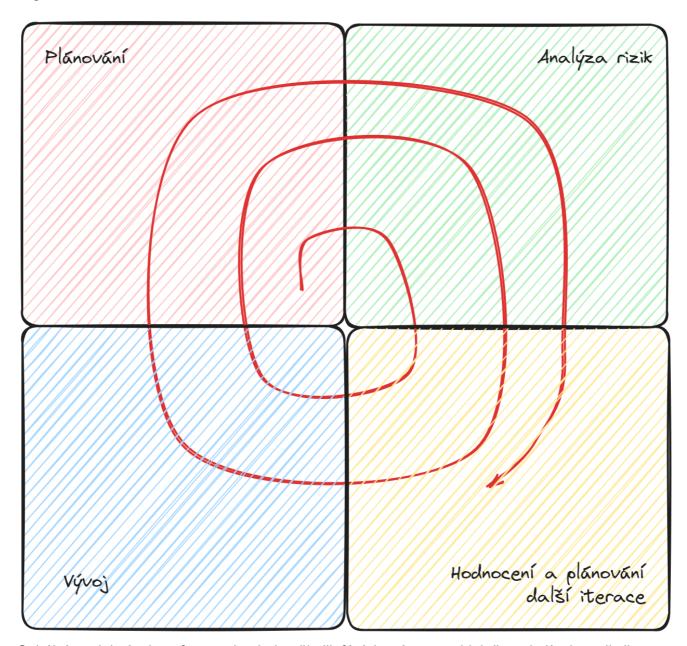
√ Výhody

- Jednoduchý model
- Vhodný pro malé projekty

4 Nevýhody

- Není flexibilní
- Nevhodný pro velké projekty
- Není cesty zpět na předchozí fáze

Spirální model

Spirální model vývoje software obsahuje několik fází, které se pravidelně opakují, aby zajistily postupné zdokonalování projektu. Tyto fáze jsou:

1. Plánování:

- Stanovení cílů projektu.
- Určení omezení a požadavků.
- Plánování zdrojů a časového rozvrhu.
- Identifikace možných rizik a jejich řízení.

2. Analýza rizik:

- Identifikace rizik spojených s projektem.
- Zhodnocení dopadu rizik.
- Plánování opatření na minimalizaci rizik.

3. Vývoj:

- Vytvoření a vývoj softwaru podle specifikací.
- Implementace a testování jednotlivých částí software.
- Monitorování a kontrola kvality.

4. Hodnocení a plánování další iterace:

- Získání zpětné vazby od zákazníka nebo uživatelů.
- Hodnocení výsledků a kvality softwaru.
- Plánování další fáze v závislosti na zpětné vazbě a potřebách projektu.

√ Výhody

- Flexibilita: Umí se přizpůsobit měnícím se požadavkům během vývoje.
- Iterativnost: Opakované iterace umožňují postupné zlepšování a zdokonalování produktu.
- Zahrnutí zákazníka: Průběžné prezentace a zpětná vazba od zákazníka jsou integrované do procesu.
- Postupné zvyšování složitosti: Umožňuje postupné zvyšování složitosti produktu s každou iterací.
- Včasná detekce chyb: Díky průběžnému testování mohou být chyby detekovány a opraveny dříve v procesu vývoje.

4 Nevýhody

- Náklady: Implementace spirálového modelu může být nákladnější v porovnání s jednoduššími modely vývoje.
- Časová náročnost: Kvůli opakovaným iteracím a důrazu na analýzu a plánování může trvat déle než jiné modely dostat produkt na trh.
- Nemusí být vhodný pro malé projekty: Pro menší a méně komplexní projekty může být spiralový model příliš robustní a zdánlivě překomplikovaný.
- Nepředvídatelnost: Z důvodu neustálých změn a iterací může být obtížné předvídat časové a finanční nároky projektu

Agilní přístup

- Agilní vývoj probíhá v krátkých cyklech, nazývaných iterace, které obvykle trvají několik týdnů.
- Každá iterace produkuje funkční část produktu, která může být okamžitě nasazena.
- Týmy pracují společně a pravidelně komunikují s klientem nebo uživateli, aby lépe porozuměli
 jejich potřebám a získali zpětnou vazbu.
- Agilní vývoj se snaží dodávat funkční části produktu od začátku vývoje, což umožňuje rychlou zpětnou vazbu od zákazníka.

- Rychlé dodání
- Průběžná zpětná vazba
- Flexibilita
- Efektivní spolupráce

4 Nevýhody

- Složité vést dokumentaci
- Potřeba úzké spolupráce se zákazníkem
- Náročné plánování

Scrum

Agilní, iterativní metodika vývoje.

Role

- Product Owner

- Komunikace se zákazníkem je hlavní odpovědností.
- Zabývá se obchodní stránkou projektu a nezasahuje do samotného vývoje.
- Informuje zákazníka o nových verzích, stanovuje priority, časový plán a financování.

- Scrum Master

- Scrum Master je lídrem týmu.
- Zajišťuje dodržování dohodnutých procesů a odpovídá za dosažení produktových cílů.
- Organizuje denní schůzky (denní scrum) a aktivně se vyjadřuje k průběhu vývoje.
- Jeho prioritou je odstraňování překážek bránících týmu v dodání softwaru.

- Scrum Team Member

Člen vývojového týmu s odpovědností za vývoj softwaru.

Eventy

Sprint Planning Meeting

Plánování rozvržení práce pro Sprint na základě požadavků zákazníka (tzv. User Stories).

Sprint

 Iterace trvající obvykle dva až čtyři týdny, začínající okamžitě po závěrech předchozího Sprintu.

Daily Scrum (stand-up)

Každodenní 15 minutové setkání, konané ve stejný čas a na stejném místě.

Sprint Review

 Scrum Team prezentuje zákazníkovi výsledný software, a zákazník se vyjadřuje k verzi. V případě nespokojenosti se spouští nový Sprint.

Sprint Retrospective

 Cílem je zjistit, jak lze zefektivnit a zkvalitnit vývoj, hodnotí se průběh a hledají se zlepšení.

Extrémní programování (XP)

 Všechno je v extrémech, představuje odvážný přístup k vývoji s důrazem na rychlé iterace, někdy v řádu minut či hodin.

Párové programování

 Dva nebo více vývojářů pracuje současně u jednoho počítače, což podporuje spolupráci a sdílení znalostí.

Využití v případě nedostatku času na dokončení zakázky

 XP se často používá, když je potřeba rychle reagovat na změny v požadavcích nebo pokud hrozí, že se projekt nedokončí včas.

Intenzivní testování

 Klade důraz na průběžné a systematické testování, což má za cíl zajištění kvality a minimalizaci chyb.

Není zaměřen na management

 XP klade méně důrazu na tradiční manažerské procesy a hierarchie, spíše se zaměřuje na pružnost a rychlou odezvu na změny.

Prototypovací model

Prototypování představuje realizaci projektu prostřednictvím vytváření prototypů aplikací, což jsou neúplné verze směřující k dosažení konečného výsledku.

Tato metoda je široce známá a používá se v různých odvětvích, jako je strojírenství či výroba.

Obvykle má prototyp za úkol simulovat určitou část hotového produktu, ačkoliv může dojít k tomu, že se prototyp výrazně liší od celkového provedení.

Účel prototypování:

Umožňuje budoucím uživatelům softwaru hodnotit návrh designu a funkcí prostřednictvím skutečného použití, nikoli pouze interpretací a komentováním popisu produktu.

Obecné fáze prototypování

- Identifikace základních požadavků
- 2. Vývoj prvotního prototypu
- 3. Revize, zhodnocení, zpětná vazba
- 4. Úpravy a vylepšení prototypu

Druhy prototypů

Horizontální prototyp:

- První návrh uživatelského rozhraní.
- Poskytuje náhled na celý systém nebo subsystém.
- Hlavním cílem je demonstrovat komunikaci s uživatelem spíše než funkčnost.

Vertikální prototyp:

- Detailnější propracování jednoho podsystému nebo funkce produktu.
- Vhodný pro získání lepších požadavků na danou funkci.
- Zjednodušuje složité požadavky.

Typy prototypování

Zahazovací prototypování (Rapidní prototypování):

- Vytvoření modelu, který není součástí finálního projektu.
- Model je zahozen, ale slouží k vizualizaci požadované funkcionality pro zákazníka.
- Poslouží jako návrh pro ostrou verzi projektu.
- Model slouží jako východisko pro zpětnou vazbu od zákazníka.
- Na základě získaných poznatků vzniká finální verze.

Evoluční prototypování:

- Vyvinutý model slouží jako jádro.
- Zákazník obdrží verzi a může poskytnout zpětnou vazbu.
- Postupně jsou provedeny nové úpravy a přidávány nové funkce.
- Nejde o konečný produkt; vždy je možné najít chyby nebo přidat nové požadavky.

Inkrementální prototypování:

Produkt se skládá z dílčích prototypů, které jsou nakonec spojeny do výsledného řešení.

Extrémní prototypování:

- Dělí se do tří fází, každá vychází z předchozí.
- Zaměřuje se zejména na vývoj webových aplikací.
- První fáze zahrnuje vytvoření statického prototypu.
- Druhá fáze spočívá v kódování funkčních částí.
- Třetí fáze zahrnuje implementaci funkcí.
- Opět nejde o konečný produkt; vždy je možné odhalit chyby nebo přidat nové požadavky.

Rational Unified Process

- Iterativní a inkrementální, tradiční a striktní přístup k vývoji.
- Vhodný zejména pro rozsáhlé projekty v korporátním prostředí, například v korporacích nebo bankách.
- Striktně definuje požadavky, a nové požadavky jsou stanoveny až po dokončení každé iterace.
- Obsahuje čtyři hlavní fáze:
 - Zahájení: Sjednocení potřeb celého projektu, posouzení proveditelnosti a vhodnosti.
 Nápad a struktura projektu jsou definovány.

- Rozpracování: Analýza požadavků, tvorba detailních specifikací, návrh architektury a vytvoření plánu projektu.
- Konstrukce: Implementace, testování, integrace a vytvoření dokumentace.
- Předání: Nasazení, údržba, podpora a finalizace dokumentace.
- Každá iterace začíná až po dokončení předchozí a pokračuje, dokud není zákazník spokojen s výsledkem.

Popis činnosti

Business modelování

 Popisuje strukturu a dynamiku podniku nebo organizace, identifikuje aktivity a role jednotlivých účastníků (kdo co dělá).

Požadavky

 Stanovuje a dokumentuje požadavky od zákazníka, definuje funkční a nefunkční specifikace.

Analýza a design

 Zahrnuje návrh software, vytváření UML diagramů, a design databáze. Tato fáze připravuje podrobný plán implementace.

Implementace

 Zahrnuje samotnou tvorbu zdrojového kódu (v případě softwaru) nebo implementaci databáze. Realizuje plány vytvořené v předchozí fázi.

Testování

 Provádí testování softwaru, zajišťuje, že vytvořený produkt splňuje stanovené požadavky a je plně funkční.

Nasazení

Zahrnuje nasazení hotového softwaru nebo produktu do reálného prostředí, aby byl k
dispozici koncovým uživatelům.

√ Výhody

- Iterativní, snadné odhalení chyb
- Důkladné vypracování dokumentace, UML
- Snazší správa změn

4 Nevýhody

- Nevhodný pro malé projekty
- Nákladný na implementaci

Zdroje a Zajímavé Odkazy

• Software development process - Wikiwand